

tænkningen, hvor der findes en Fremstilling af de Skridt, som fra Udvalgets Side ere gjorte for at tilvejebringe de efter Udvalgets Mening fornødne Midler for at hindre en mulig Forstyrrelse i Pengeforholdene, som en Følge af de Opfigelser af Kapitaler, som er flet i Sparekasserne, og hvoraf Følgen har været, at Sparekasserne igjen have maattet foretage Opfigelser af Laan i faste Eiendomme. Denne Sag, som er udsørlig omhandlet i Betænkningen, har Udvalget imidlertid ikke villet stille noget Forslag om, idet den høitærede Finantsminister bestemte modsatte sig et Forslag af den Natur. Jeg antager, at den høitærede Minister her i Salen vil gjøre Thinget bekendt med de Grunde, der have foranlediget ham til at modsatte sig det af Udvalget stillede Forslag. — Jeg skal foreløbig indskrænke mig hertil, idet jeg skal afvente de Ytringer, der komme fra den høitærede Minister eller andre ærede Medlemmer, forinden jeg gaar ind paa et andet Punkt i Betænkningen, som jeg senere skal tillade mig at omtale, nemlig de Slutningsbemærkninger, der ere fremkomne fra et Par enkelte Medlemmer af Udvalget, hvortil jeg er nødt til at knytte nogle Bemærkninger, da Flertallet ikke anerkjender den Fremstilling, der er givet, for rigtig. Jeg mener imidlertid, at det er hensigtsmæssigere at vente dermed, indtil den egentlige finantsielle Del af Betænkningen er afdebatteret.

Scavenius: Jeg vil begynde med at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at Ordføreren begit en lille Fortalelse, naar han omtalte Udtalelserne i Nr. 34 i Betænkningen som fremkomne fra Udvalget; det er kun fra Udvalgets Flertal, skjøndt jeg indrømmer, et større Flertal end sædvanlig. Mindretallet har ikke sluttet sig til denne Udtalelse, fordi det for det Første ikke faar klart for os, at virkelig Pengeforholdene her i Landet ere saaledes, at det er nødvendigt for Staten at gribe ind for at undgaa større Kalamiteter, og dernæst fordi der, hvis man skal gribe ind, ingen Grund er til at udvalge disse specielle Institutioner, Sparekasserne, og ved at give dem Laan begunstige bestemte Personer. Skulde man gjøre Noget fra Statens Side under de nuværende mindre heldige Pengeforhold, bør det gøres i en ganske anden større og videre Udstrækning. Jeg skal dernæst gaa over til Vædringsforslagene og skal da, hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 2, udtale, at Mindretallet ikke har kunnet slutte sig dertil, eftersom vi ikke have faaet den Opfattelse af Administrationens Stilling til Bekjendtgørelser om Auktioner, Licitationer etc., som det efter Ordføreren's Forklaring synes, at Flertallet har faaet. Vi mene specielt ikke, at der er nogen Grund for Administrationen til, saa snart der opkommer et nyt Blad, strax at bekjendtgjøre i det. Naar et Blad kommer frem, og det skaffer sig en større Læsekrævs, er det ogsaa efter

vor Mening naturligt uden nogetsomhelst Hensyn til Bladets Farve at bekjendtgjøre deri, men at Administrationen just skulde søge at fremhjelpe det nye Blad ved sine Bekjendtgørelser, det se vi dog ikke, der er nogen Anledning til. Det Forslag, jeg endnu har at omtale, er det, som den ærede Ordfører har stillet til § 26. Mindretallet havde fra først af ikke kunnet slutte sig til dette Forslag, saalænge som det af Regjeringen stillede Skolelovsforslag laa for, og saalænge der var nogen Udsigt til at føre det igjennem. Efter den Skrivelse, som den ærede Ordfører imidlertid har oplæst for Thinget, betragter ogsaa Mindretallet det som en given Sag, at Skoleloven ikke kommer videre i Nar, og ogsaa vi kunne derfor være med til at anbefale at give Skolelærerne et Lønningstillæg. Det jeg altsaa anbefaler Mindretallet her i Thinget at stemme for Ordføreren's Forslag, maa jeg dog gjøre et vist Forbehold, som jo forøvrigt allerede er taget i selve Betænkningen, et Forbehold, som gaar ud paa, at, idet vi stemme for dette Forslag, stemme vi for det Principmæssige i at lade Skolelærerne i det næste Finantsaar faae et Lønningstillæg, og at dette Lønningstillæg bliver opført paa Finantsloven; men vi paatage os ingen Forpligtelse til vedblivende at holde paa det bestemte Forslag, som her er fremstillet. Jeg har ganske specielt den Betænkning derved, at Administrationen efter vor Mening sættes i et for umiddelbart Forhold til hver enkelt Skolelærer. Jeg har den bestemte Formening, at det med god Billie fra begge Sider skal lykkes at komme til et Resultat i denne Sag, at det skal lykkes at komme til et saadant Resultat, at man paa den ene Side undgaar den ganske vist væsentlige Ulempe, at Administrationen kommer i Forhold til hver enkelt Skolelærer, medens man paa den anden Side undgaar, hvad man her i Thinget fra dets Flertals Side bestandig har modsat sig, at Skolelærerne faae nogensomhelst diskretionær Myndighed til efter Skjønnende at fordele Lønningstillægene. Disse to Fordringer kunne forbindes, og jeg antager derfor, at man ved den videre Forhandling vil komme til et saadant Resultat, som i saa Henseende kan siges at være tilfredsstillende for alle Parter.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Formand har allerede bemærket, at Vædringsforslaget under Nr. 1 maa anses som vedtaget, og derved maa jeg vel ogsaa være fritaget for at udtale mig om dette Punkt. Jeg kan dog ikke tilbageholde, at, naar jeg ikke har fundet nogen Anledning til at modsatte mig Forslaget i Nar paa samme Maade som i Fjor, saa hidrører det jo fra den væsentlig forskellige Motivering af Forslaget i Nar i Sammenligning med i Fjor. — Vædringsforslaget under Nr. 2 er jo ogsaa en god gammel Bekjendt fra forrige Nar. Med Hensyn til dette skal jeg kun udtale, at der jo